XB-1

11/2018

Měsíčník sci-fi, fantasy a hororu

ZAHRANIČNÍ POVÍDKY

Naomi Kritzerová
Zeď

Michael F. Flynn
Na toulkách: V kamenném domě

ČESKÉ POVÍDKY

Kristýna Obrdlíková
Poušť je jen skořápka

Milan Pohl
Techno Kid & Spandex Girl zachraňují svět

Dalibor Vácha
Černé šípy, rudá slunce

Pavel Houser
Muž s kosou a muž, který četl psům

Pavel Urban
Tvář Všemocného

PUBLICISTIKA

Tomáš Jakl a Františka Vrbenská
Československé stopy v hobití DNA

Jason Sanford
Neochuzujte svou lásku k fantastice odmítáním nových snů

Roman Bílek
Je severní vítr stále krutý?

Cena: 95 Kč – 4, eura

9 771804 660004 11

Michael Swanwick

Přízrak v bludišti

QSJ

S.R.O.

GDPR

Levně, rychle a kvalitně Vám poradíme s jeho zavedením

Co to je ?

GDPR (General Data Protection Regulation) je Obecné nařízení o ochraně osobních údajů, které poskytuje rámec pro dodržování souladu se zásadami ochrany osobních údajů v Evropě

Platnost GDPR:

Od 25. 5. 2018, v celé Evropské unii

Dnem platnosti nahrazuje zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a evropskou směrnici 95/46/ES

Co hrozí za porušení ?

Za porušení, nezavedení či nepřipravenost všem organizacím hrozí pokuta v maximální výši 20.000.000 EUR nebo 4 % z celkového ročního obratu společnosti (vyšší z obou možností)

Zpracovatelům osobních údajů dále hrozí žaloby od subjektů údajů s nárokem na náhradu škody, organizace jsou vystaveny ztrátě důvěry a reputace.

* * *

Stále radíme se zavedením a zajištěním/udržením certifikace nejen následujících norem :

Řízení kvality	dle ISO 9001
Enviromentální management	dle ISO 14001
Management BOZP	dle BS OHSAS 18001
Ochrana Informací ISMS	dle ISO 27001

* * *

QESCERT

Při poradenství a certifikaci spolupracujeme s QES Cert s.r.o.

Pro naše klienty jsme schopni zajistit i provádění nezávislé revizní a inspekční činnosti, sledování měnící se legislativy (zejména ad OHSAS 18001, ISO 14001, ISO 27001+GDPR) a zajištění hospodářských a podnikatelských rizik.

Předplatitelé časopisu XB - 1 mají automatickou slevu 10 % na služby QSJ s.r.o. po celý rok 2018

WWW.QSJ.CZ

11/2018

XB1

Měsíčník sci-fi, fantasy a hororu

Obsah

Zahraniční SF

Michael Swanwick: Přízrak v bludišti 3
Naomi Kritzerová: Zeď 10
Michael F. Flynn: Na toulkách: V kamenném domě 17

Domácí SF

Kristýna Obrdlíková: Poušť je jen skořápka 28
Milan Pohl: Techno Kid & Spandex Girl zachraňují svět 36
Dalibor Vácha: Černé šípy, rudá slunce 47
Pavel Houser: Muž s kosou a muž, který četl psům 56
Pavel Urban: Tvář Všemocného 60

Publicistika

T. Jakl a **F. Vrbenská**: Československé stopy v hobití DNA 61
Jason Sanford: Neochuzujte svou lásku k fantastice... 63
Roman Bílek: Je severní vítr stále krutý? 65

Fantastická věda

Rychlejší než světlo?; Úsměv Mony Lisy objasněn – už zase;
V kolik hodin máme brát prášky?; 64

Filmfaroniáda

Filmové premiéry; Predátor: Evoluce; Sestra;
Jack staví dům; *Klapka!* 69

Vivisektor

Čtenáři čtenářům; **Petr Heteša**: Žádná chvíle není poslední;
Philip Fracassi: Hleď, prázdnota;
Kaspar Colling Nielsen: Mount Kodaň;
Joe Abercrombie: Půl krále;
Steven Lochran: Paladero - Jezdci z Říše Hromů;
Peter F. Hamilton: Pandořina hvězda – Bariéra;
Jonathan Skariton: Séance Infernale;
Ray Bradbury: Temný karneval; **Petra Machová**: Dračí město;
Mrakobití; Wendy mezi Zemí a Nezemí; *Nové knihy* 73

Šéfredaktor
Vlado Ríša
risa@casopisxb1.cz
Zástupce šéfredaktora
Jaroslav Jiran
jiran@casopisxb1.cz
Redaktor
Martin Šust
sust@casopisxb1.cz
Časopis XB 1 s.r.o.
Praha 1, Nám. Republiky 1081/7
PSČ 110 00
www.casopisxb1.cz
Tisk
tmv a. s.
Distribuce
společnosti holdingu PNS a. s.
prodejny firmy Relay
Předplatné
SEND s.r.o.
(www.send.cz/casopis/728/xb1)
Číslo vychází 5. 11. 2018
Cena 95 Kč (4 EURA)
© Casopis XB1 s.r.o.
ISSN 1804-6606
MK ČR E 19853
Přetisk a jakékoli šíření povoleno
jen se souhlasem vydavatele.
Titulní strana Pavol Martinický

Svět se definitivně zbláznil

Tak jsem si myslel, že jsem už zažil kdejakou ptákovinu, a když nezažil, tak jsem si ji vymyslel do svých příběhů. Ale to, co se v poslední době předvádí v umění a potažmo mezi lidmi, mi rozum nebere.
Možná mi už mozek stářím zkostnatěl. Když jsem se dočetl, že James Bond by měl být propříště černoch, nebo žena (právě dnes tuto ženskou variantu paní produkční popřela), přišlo mi, že je prvního dubna. Nebylo!
Před nedávnem se začal připravovat na Netflixu seriál podle Sapkowského Zaklínače. V rámci castingů začali hledat herce na případné role. Ke zděšení všech fanoušků (a doufám i Andrzeje Sapkowského) bylo zadání pro roli princezny Ciri (viz obrázek) následující: šestnácti či patnáctiletá BAME (zkratka, která odkazuje na černošské, asijské a další etnické minority) dívka, která vypadá ještě mladší - tedy kolem 13 až 14 let. Inzerát dodává, že herečce musí být méně než osmnáct, což se shoduje s původním dílem, kde se Ciri nejprve představuje v dětském věku a na samém konci série jí je sedmnáct let.
Došlo k takové bouři, že se zřejmě i producentka Hissirchová zalekla a prohlásila, že tomu tak nebude. A opravdu se tak stalo. Podobný problém měli autoři hry Kingdom Come Deliverance, když na ně bylo útočeno, že v ní není žádný černoch. Že v české kotlině v době, kdy se hra odehrává, černoši nebyli, nevadilo.
Ještě šílenější věci se odehrávají na vysokých školách. Vyšla zpráva o tom, že když na jedné z nich se do diskuze nepřihlásí alespoň jedna žena, nesmí se tato diskuze konat. Naštěstí i tam se najdou vykukové (dokonce si myslím, že by to mohl být nějaký český student na stáži), takže vše se prozatím vyřešilo tím, že vzhledem k tomu, že lidé mají podle oné vyhlášky pohlaví, kterým se právě cítí být, není problém, aby se jeden z diskutujících pro tento okamžik prohlásil za ženu či jiné pohlaví.
Myslím, že se vbrzku stanu pastafariánem, budu bojovat proti utlačování této menšiny a založím Pochod pastafariánských hrdobců Prahou.
Kam se hrabe fantazie George Orwella na dnešní pomatence a demagogy.

Vlado Ríša

Zemřel Pavel Toufar

Ve věku sedmdesáti let zemřel po těžké nemoci, novinář, propagátor kosmonautiky a spisovatel Pavel Toufar. Psal především literaturu faktu, vydal ale i několik knih science-fiction (např. Dokument) a několik desítek populárně naučných prací. V roce 1997 obdržel literární Cenu Egona Erwina Kische za knihu Smrt číhá mezi hvězdami.

Cena M. Švandrlíka

Udělovaly se ceny Miloslava Švandrlíka o nejlepší humoristickou knihu českého autora vydanou v roce 2017. Mezi dvaadvaceti nominovanými zabodovali i tentokrát scifisti. Na třetí příčce se umístila kniha, kterou společně napsali *Daniela Kovářová* (scifi klub Andromeda Plzeň) a *Radim Uzel*. Jmenuje se **Jak se žije padesátkám**. Cenu za celoživotní přínos humoristické tvorbě dostal vedle *Jana Vodňanského* i *Vlado Ríša*.

Výsledky 29. ročníku soutěže

O Stříbřitělesklý halmochron

1. Klepal Petr: Orbital
2. Patras David: Experiment 2.0
3. Matějovský Bohumil: Evakuační plán
4. Mikule Stanislav: Archa
5. Mikule Stanislav: Kostka
6. Urban David: Prokletý životem
7. Kadlček Jan: Je to jen práce
8. Čerevková Alžběta: Chronovisio
9. Šulc Petr: Erinye
10. Felcmanová: Vítězslava: Projekt Superbia

Ciri

10. Pernicová Eliška: Život v kupce železa
12. Peterková Magda: Poslední položka na seznamu
13. Kohlíčková Eliška: Primární sektor
14. Vondráčková Nikola: Mezi dvěma světy
15. Doležal D. Petr: Naděje, která neumírá
16. Pacáková Jana: Renfieldův syndrom
16. Křížová Marie: Albert
18. Marton Tomáš: Strážci času
19. Skoumalová Daniela: Hodinář
20. Skalová Daniela: Vlkoš
21. Pluhařová Ilona: Neviditelný
22. Vondřejc Jakub: Nina
23. Dudková Eva: 2100
24. Vařenka Pavel: Věda podle představ J. Freemana

HorrorCon

17. 11. 2018
HorrorCon vznikl jako odpověď na vytlačování žánru mainstreamem a zároveň na stoupající oblibu děsivých a temných děl v umělecké tvorbě.
https://www.facebook.com/horrorconofficial/
CrossClub Plynární 1096/23, Praha
horrorcon info@horrorcon.cz

Koprcon

30. 11. 2018 – 2. 12. 2018
https://www.facebook.com/events/257905575062394
https://www.facebook.com/koprcon/
ZŠ Milady Horákové, Obránců míru 2, Kopřivnice.

Fenixcon

30. 11. 2018 – 2. 12. 2018
Vítejte v našem SF Buena Vista Social Clubu. Hotely také mohou lehnout popelem a následně se z něho zrodit jako bájný Fénix.
Pro každého chystáme něco – od malých svišťů, pro které má hotel dětský koutek, až po staré pardy, pro které má koutek samozřejmě taky (sauna, bar, masáž, parkoviště – záleží, kde budou chtít pardové zaparkovat).
A pro tu „střední“ třídu máme všechno tohle plus program, plus naše nadšení a plus naše otevřená srdce planoucí pro SF.
https://www.facebook.com/Fenixcon-Parcon/
Hotel Vista, Hudcova 72, Brno

Michael Swanwick

Přízrak v bludišti

(THE PHANTOM IN THE MAZE)

„Já už ale mám nejlepší pistoli, jaká je na trhu," namítl Ritter.

„Teď už ne." Sir Toby vhodil Ritterem váhavě vydanou křesadlovou pistoli – jejíž hlaveň byla vyzdobená nádhernými rytinami jelenů a listů břečťanu a pažba z rohu jednorožce řezbami vlčích hlav – do šuplíku svého stolu. Pak svému podřízenému podal podivně tvarovanou a surově prostou příruční zbraň. „Tomuhle se říká ‚revolver'. Neměl být vynalezen po dobu dalších čtyřiceti let, ale náš tým jasnovidců v Covingtonu jej předpověděl a poskytl inženýrům Jejího Veličenstva plány. Snadno se nabíjí a dá se z něj vystřelit pětkrát po sobě bez nabíjení."

„To nezní moc džentlmensky."

„Džentlmenství," odsekl poněkud příkře sir Toby, „je něco, z čeho se vás marně snažím vyléčit. Tady je krabička perkusních nábojů – je to další dárek od našich přátel ze severu. Což je místo, kam vás posílám. Došlo tam k vraždě."

„Máte podezření, že jde o sabotáž?"

„Sabotáž, špionáž, podvratnou činnost, velezradu, terorismus, neschopnost nebo shodu okolností. Určitě to musí spadat do jedné z těchto kategorií, ledaže by se ukázalo, že jde o něco jiného. Zjistit, o co jde, bude vaším úkolem. Takže si pospěšte na střelnici a trochu se procvičte. Budete to potřebovat."

Ritter odešel.

* * *

Buckinghamshire byl – v těchto prvních dnech války – šedivým a neradostným místem. Důstojník v neznámé uniformě mluvící s nápadným německým přízvukem budil v místních obyvatelích uzavřeného areálu silné podezření. Jako kdyby jejich vlastní vojenské síly nebyly schopny ochránit je před ojedinělými nájezdníky z území Mongolského čaroděje! A navrch k tomu všemu tu bylo to jídlo. Ritter byl napůl přesvědčený, že jím místní krmí obávané příchozí zvenku naschvál, a víc než jen trochu se obával, že se jím pravidelně krmí sami.

„Nevypadá to, že by vám moc chutnalo," poznamenal ředitel MacDonald. Byl to muž s ostrými rysy tváře a čilým pohledem a nakolik Ritter vyrozuměl, celá tahle operace byl jeho nápad. Podle všeho to byl civilista, a navíc Skot. Dle Ritterova názoru mu scházela vážnost.

Ritter sklopil pohled k vařenému hrášku, vařeným bramborám a šedivému masu na svém plechovém podnosu. „Ujišťuji vás, že některé kousky jsou docela dobré."

„Máte smysl pro humor! Jak nečekané," zasmál se MacDonald a dodal: „Měl jsem za to, že vás vyvádějí z míry pohledy, které po vás vrhají některá děvčata. Dalo se to čekat, víte. Většina mužů s talentem pro předpovídání budoucnosti bývá rutinně přiřazována k výzvědným jednotkám na frontových liniích, následkem čehož je zde poměr žen k mužům deset ku jedné. Většina z nich je svobodná a ve věku, kdy se ženy normálně vdávají. Tudíž přirozeně jeví zájem o tak urostlého a dobře vypadajícího muže jako jste vy."

„Upřímně řečeno jsem si toho nevšiml," zalhal Ritter. V rozrušení od sebe odstrčil tác – a shodil ho ze stolu.

Ve všech koutech honosné místnosti s vysokými sloupy a zchátralým vzhledem, jakého lze docílit pouze generacemi finančního zanedbávání, propukla kaskáda holčičího chichotání. Zrudlý Ritter si uvědomil, že všechny dívky přestaly jíst, aby na něj mohly civět a čekat, co dalšího se stane. Přispěchal zaměstnanec jídelny, aby uklidil nepořádek.

„Řekněte mi o té vraždě," vyzval ředitele Ritter.

MacDonald okamžitě zvážněl. „Alice Hargreavesová byla prostřední dcerou děkana oxfordské koleje Christ Church. Bylo zjištěno, že má latentní talent pro předpovídání, proto byla naverbována a odeslána sem k výcviku a využití. Do institutu dorazila před týdnem. Na druhý den ráno byla nalezena mrtvá."

„Takže tady neměla žádné nepřátele?"

„Neměla dost času, aby si nějaké udělala. A nemohlo to být ani ničím, co předvídala, protože její talent ještě nebyl rozvinutý. Ze všech mladých žen, které zaměstnáváme, byla tou nejméně pravděpodobnou obětí vraždy."

„Možná, že něco odhalila – špiona nebo něco podobného?"

„Během svého prvního večera zde? Velmi nepravděpodobné." MacDonald vytáhl tenký kovový obdélník dlouhý zhruba tři palce. „Takhle slečna Hargreavesová vypadala. Půvabná, že ano?"

Na obdélníku byl monochromatický obrázek mladé ženy – dobře vypadající, s tmavýma očima a vážným výrazem. „Co je tohle?"

„Ferrotypie. Jedna z našich méně vražedných technologií získaných z budoucnosti. Všem našim zaměstnancům pořizujeme obrázek hned při příjezdu."

Ritter obdélník nějakou dobu studoval, pak jej vrátil a vstal. „Půjdu teď prozkoumat místo činu."

* * *

Zatímco Ritter jedl, Freki na něj čekal před kamennou gotickou budovou, která byla původně klášterem, jenž byl později přestavěn na panské sídlo a následně byl po celá staletí znovu přestavován a rozšiřován movitými majiteli nezatíženými jedinou špetičkou dobrého vkusu, až nakonec výsledný celek připomínal strašidelný horský hřeben vypínající se uprostřed jakési nezalesněné severské země. Vlk, přivolán myšlenkou, nyní přiběhl k němu. Společně následovali ředitele MacDonalda napříč pozemkem dolů k nečekaně velikému rybníku. Nedaleko něj se rozkládalo tisové bludiště, jehož živé ploty byly výrazně vyšší než oba muži. Všichni tři vstoupili dovnitř.

„Bludiště je pozůstatkem okázalejších dob," poukázal MacDonald, „a měl bych vás varovat, že je mladé dámy považují za romantické místo, kde si dávají dostaveníčka se svými nápadníky. Navrhuji udržovat neustálou konverzaci, abychom varovali kohokoliv, kdo by se tam mohl skrývat. Určitě vás napadají nějaké otázky. Teď je vhodná chvíle, abyste je položil."

„Řekněte mi něco o metodě předvídání, kterou vaše dámy používají. Můj otec vždycky tvrdil, že jasnovidectví je nej-

slabším ze všech magických talentů, ale vy jste podle všeho jeho tezi vyvrátil."

„O budoucnosti," začal MacDonald, „nepochybně uvažujete jako o krajině existující ve směru, kterým nedokážete stočit pohled, a jasnovidce považujete za lidi schopné nahlédnout kupředu, kam se vy podívat nemůžete. Díváme se vpřed, ano – jenže do vánice. Budoucnost se neustále mění. Jednoho rána si dáte načas s holením a výsledek je ten, že propásnete dostavník do Bristolu a musíte čekat v Londýně o jeden den déle. Díky tomu se ve svém klubu pustíte do hovoru se zahalečem, který vám řekne o finanční příležitosti obzvláště vyhovující vašemu talentu. Tudíž se vydáte na obchodní cestu přes Italské Alpy, kde nešťastnou náhodou narazíte na lupiče, a to vás stojí život. Všichni lidé dělají každý den takováto rozhodnutí a výsledek je ten, že se budoucnost neustále mění. Krátké ostrovy stability, které lidé jako já tradičně dokážou zahlédnout, jsou vzácné a velmi konkrétně se vztahují k danému jedinci – je to, řekněme, vize budoucí choti, nebo okamžik, kdy se člověk chystá vyplout na lodi, jejímž osudem je ztroskotat bez jakýchkoliv přeživších."

„Ale vy jste tohle všechno změnil."

„Změnil. Když jsem začal dospívat a projevil se u mě talent, byl jsem ohromen jeho slabinami, ale stejnou měrou i jeho potenciálem. A tak jsem začal experimentovat. Mojí inovací bylo, že jsem začal vytvářet tyto ostrovy stability tím, že jsem trénoval jasnovidkyně, aby soustředily své myšlenky zpátky ke svému předchozímu já, tiše sedícímu v konkrétním čase v naprosto stejné místnosti a vysílajícímu myšlenky kupředu k sobě samé tam, kde se bude později nacházet. Rychle jsem zjistil, že zprávy týkající se činů různých lidí bývají stejně často mylné jako pravdivé. Ale zprávy týkající se jednoduchých materiálních faktů bývají neomylné. Proto jsem založil institut, který předává zpátky v čase technologické informace, až na vzdálenost jednoho století. Jasnovidci si je předávají mezi sebou jako stanice heliografu rozmístěné v čase.

Vidím, že máte u sebe jeden z našich revolverů. U jeho designu můžeme s důvěrou očekávat, že se nezmění mezi dneškem a okamžikem, kdy se jedna z našich dam posadí, aby nakreslila jeho plány, které si přečte její mladší já. Proto existuje už dnes, sto let před svým vynalezením."

„Motá se mi z vás hlava, pane."

„Mám v úmyslu zamotat ji celému světu. Á! Jsme na místě. Tady bylo nalezeno tělo slečny Hargreavesové."

Ritter se rozhlédl. Střed bludiště byl středem bludiště. Živé ploty byly živými ploty. Tráva byla trávou. Nacházely se tam také sluneční hodiny s mottem Tempus Vincet Omnia. „Jak byla zabita?"

„Úderem kamenem zezadu do hlavy."

„Máte ho ještě?"

„Proboha, to ne! To by bylo morbidní. Jakmile byla mrtvola odstraněna, neprodleně jsme ho hodili do rybníku."

„Škoda. Sir Toby má pár úžasných forenzních čarodějů, které jsme mohli využít." Ritter vyslal Frekiho čenichat v trávě. „Mohl to být zločin z vášně?"

„Povolali jsme bylinkářku specializující se na porodnictví. Potvrdila nám, že mrtvá byla stále panna. Nebyla zneužita ani před smrtí, ani po ní."

„Dokázala bylinkářka určit čas smrti?"

„Půlnoc, nebo krátce po ní."

Vlk zachytil slabý zápach lidské krve, vyvanulý pach mnoha návštěvníků a jinak nic jakkoliv zajímavého. „Prošlo tudy hodně lidí."

„Jak jsem říkal, je to oblíbené místo, kde se scházejí milenci."

„Teď si půjdu promluvit se spolubydlící oběti."

* * *

„Nemluvte na mě!" Margaret Andrewesová hodnou chvíli upírala zamračený pohled na papír pokrytý matematickými vzorci. Tu a tam zvedla oči ke zdi, na které visel kus lepenky s ručně namalovaným grafem složeným z tlustých barevných čar, které se vzájemně sbíhaly a rozbíhaly. Nakonec papír položila popsanou stranou dolů, zvedla pohled a řekla: „Vím, proč tady jste. Zeptejte se mě, na co chcete. Nevím nic, co by vám bylo jakkoliv k užitku."

„Vy jste tohle předvídala, že?"

„Ne, samozřejmě, že ne." Uhnula pohledem, ale hlas měla pevný. „Setkala jsem se s tou dívkou jenom jednou. Povečeřely jsme společně v jídelně, a pak si vyšla na procházku a už se nikdy nevrátila. Byla jsem utahaná a šla jsem toho večera brzy spát. Ráno jsem zjistila, že v její posteli nikdo nespal. V tu chvíli jsem si poprvé uvědomila, že se něco děje. Dala jsem vědět sekretářce ředitele MacDonalda, slečně Christensenové. Prohledali okolí a našli její tělo. To je vše."

„O čem jste spolu mluvily?"

„Kam si může uložit věci. Jak získat trvalou kartu na jídlo. Obávám se, že o ničem osobním."

Kancelář, ve které jejich rozhovor probíhal, byla malá, uklizená a neosobní. Dveře do zadní místnosti (vytvořené, jak si Ritter všiml, vybudováním příčky uprostřed původního prostoru) byly mírně pootevřené, takže za nimi byla vidět patrová postel.

Spodní matrace byla zakrytá jasně barevnou prošívanou dekou. Horní byla prázdná.

„Děkuji za spolupráci, slečno Andrewesová," řekl Ritter nakonec. „My už půjdeme." Vyšli ven a prošli dlouhou chodbou lemovanou pokoji. Všechny byly malé a obývané dvěma jasnovidkami.

Slečna Andrewesová se za celou dobu na ředitele ani jednou nepodívala. To něco znamenalo. Co přesně, Ritter netušil, ale věděl, že je to důležité. Když byli mimo doslech, poznamenal: „Je to pozoruhodná žena."

„Za normálních okolností dokáže být docela příjemná," odvětil ředitel, a pak, skoro sám pro sebe, dodal: „Trošku baculatá. Ale příjemným způsobem."

„Promiňte, pane." Štíhlá starší žena, s pohrdavým profilem a nesouhlasným výrazem, podala řediteli nějaký papír. „Tohle právě přišlo."

„Děkuji, slečno Christensenová." Ředitel přelétl papír pohledem, zamračil se a řekl Ritterovi: „Musíte mě na chvíli omluvit. V mé nepřítomnosti se o vás postará moje sekretářka." Obrátil se na patě a odspěchal.

„Vypadá to, že je pan ředitel zaneprázdněný člověk," okomentoval to Ritter.

„I tak to lze vyjádřit," opáčila sekretářka jízlivě.

„Promiňte, ale musím se zeptat. Kde byl ředitel v čase vraždy?"

„Byli jsme oba u Petera Fischera, který je, navzdory svému pohlaví, naším nejlepším jasnovidcem. Je to taky tak trochu

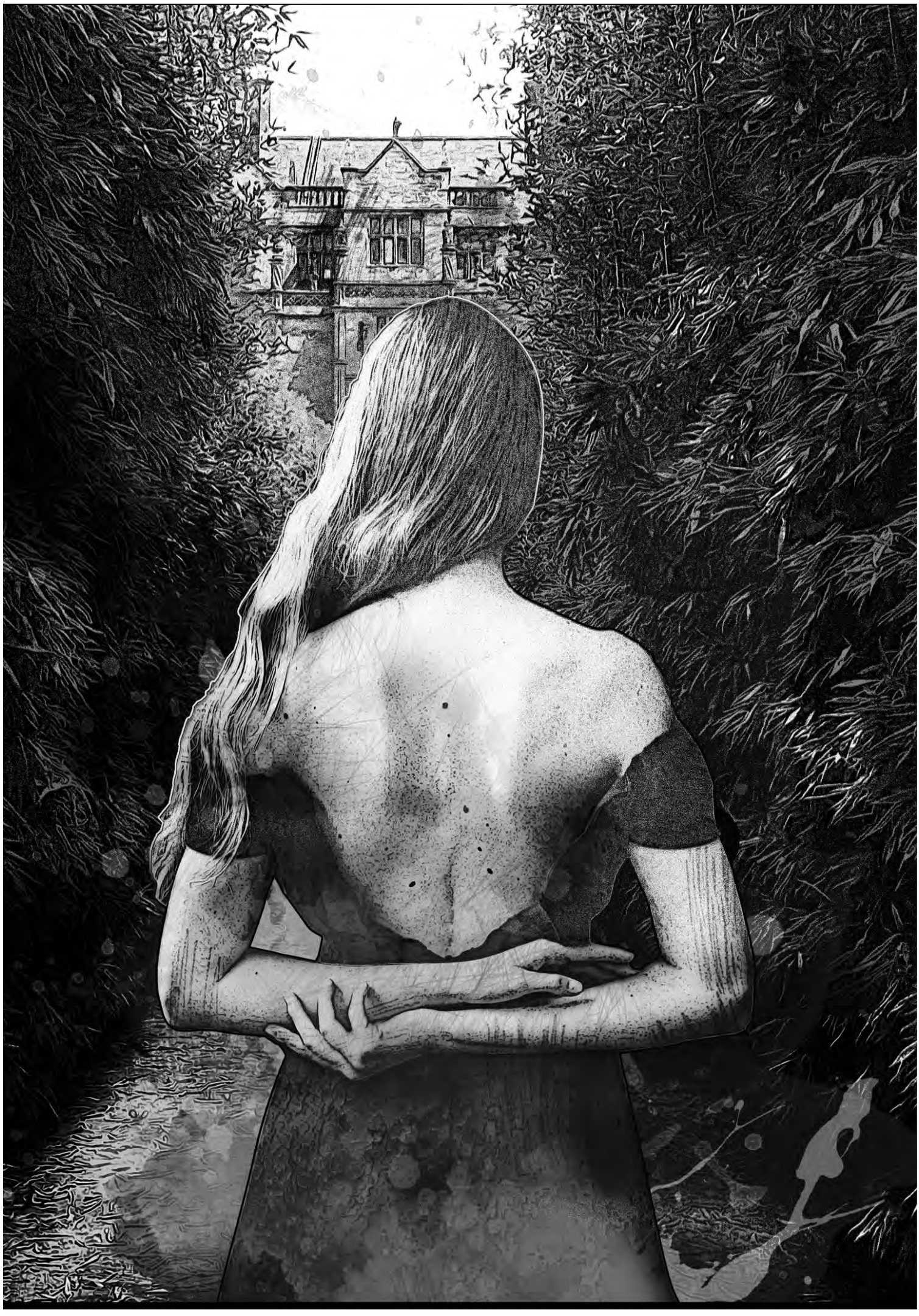

skleníková květinka. Měl zrovna jeden ze svých pravidelných záchvatů krize sebevědomí a trvalo nám docela dlouho, než jsme ho uklidnili. Byli jsme s ním od desíti večer až do přinejmenším dvou časných ranních hodin.“ Slečna Christensenová se chladně usmála. „Ujišťuji vás, že pan ředitel není hledaným vrahem o nic víc než já.“

* * *

Toho večera si Ritter prošel všechno, co se prozatím dozvěděl – nebo spíš nedozvěděl.

Do kontaktu se slečnou Hargreavesovou nepřišlo mnoho lidí – podkoní, který ustájil jejího koně a nasměroval ji do kanceláře ředitele MacDonalda, slečna Christensenová, která jí v ředitelově nepřítomnosti poskytla standardní instruktáž pro nováčky, technik, který v rámci této instruktáže pořídil její ferrotypii, a samozřejmě slečna Andrewesová, která byla necelý jeden den její spolubydlící. Ritter je všechny vyslechl, se stejným výsledkem: byla to inteligentní a přitažlivá dívka, která na nikoho neudělala žádný zvláštní dojem, načež se vyplížila do tisového bludiště a nechala se zavraždit.

Ritter dostal k dispozici podkrovní pokoj, který v dobách, kdy byla tato budova panským sídlem, býval pokojem pro sloužící a jenom Bůh a cisterciáci vědí, čím byl předtím. Nakolik dokázal posoudit, schodiště nevedlo k žádným jiným obývaným pokojům. Seděl tam toho večera bez bot a s malým ohněm v krbu, aby zahnal jarní chlad, a snažil se roztřídit si fakta. Zjistil, že nedokáže zformulovat žádnou teorii ani rozeznat v událostech obklopujících smrt jakýkoliv vzor. Neustále se mu pletla do cesty podivnost účelu tohoto institutu.

Dobrá tedy, musí vzít v potaz onu podivnost.

Co se dosud dozvěděl?

A co to znamená?

Že kdesi před ním existuje budoucnost. Že se dá změnit. Což implikuje, že je těch budoucností víc. Což nedává smysl. Minulost je jenom jedna a je neměnná. Proč by budoucnost měla být jiná?

Pokud je budoucnost možné měnit, jak je to s přítomností? Zpevňuje se snad člověku pod nohama v okamžiku, kdy do ní dorazí, jako se země zpevňuje pod nohama ztroskotaného člověka, když se mu konečně podaří vymanit se z moře? Nebo je přítomnost rovněž nejistá? Ritter měl podezření, že…

Místnost zaplnilo třepetání křídel a kolem Ritterova ucha proletěl vyděšený pták.

Ritter vyskočil a ucítil, jak se mu o tvář otřela pírka, když pták zachvácený panikou vyrazil zpátky směrem, odkud přiletěl. Žádná cesta k úniku tam na něj nečekala, ale to ten tvoreček nemohl vědět. Poletoval kolem dokola po místnosti v divokých křivkách.

Odkudpak se tady vzal?

Musel sletět dolů komínem dříve toho dne, a když Ritter rozdělával oheň, schovával se v temném koutě pokoje. Žádné jiné vysvětlení neexistovalo.

Tlukot křídel utichl.

Ritter se rozhlédl.

Pták byl dočista pryč.

Což bylo v takhle malé místnosti se zavřenými dveřmi a jediným oknem zapečetěným několika vrstvami starých nátěrů nemožné.

Z úvah ho vytrhlo tiché zakňučení. Freki se krčil u země, srst se mu ježila. Jemně se dotkl vlkovy mysli a s úžasem v ní objevil strach. V tutéž chvíli zaslechl zpoza dveří svého pokoje pravidelné těžké kroky blížící se nahoru schodištěm.

Kroky dospěly na vrchol schodiště a prošly chodbou. Utichly před jeho dveřmi.

A pak… nic.

Ritter vytáhl revolver a potichu se přesunul vedle dveří. Pak otočil klikou a dveře rozrazil, připravený v duchu na cokoliv.

Nikdo tam ale nebyl.

* * *

Po takové záhadné „neudálosti“ nepřicházel spánek v úvahu. Ritter proto uhasil oheň, nazul si holínky a vzal Frekiho na procházku. Pozemky institutu zalévalo šedivé přízračné světlo vrhané měsícem v úplňku, stojícím nad jeho hlavou. Velký dům i všechny dřevěné přístřešky a domky kolem něj byly ztichlé a potemnělé. Ačkoliv se nepohyboval jinak než jenom podle rozmaru a Brownovým pohybem, ocitl se u vstupu do tisového bludiště. Vešel do něj a propracoval se až do středu.

Bledá postava mladé ženy se při jeho příchodu dychtivě otočila a vyrazila k němu. Pak, když uviděla jeho obličej, od něj ucukla. „Ach!“ vyhrkla dívka. „Polekal jste mě.“

Freki, který se předtím loudal vzadu, přiběhl k Ritterovi. Dívka se vyděsila podruhé. Pak se vzpamatovala. „Co jen to se mnou je! Na okamžik jsem si myslela, že je váš pes vlkem.“

„Ale ano, skutečně je to vlk. Je to ale nadmíru citlivý a zdvořilý vlk. Freki, předveď dámě, jaký jsi džentlmen.“ Ritter vklouzl do mysli zvířete, přiměl vlka, aby se posadil jako pes a nabídl jí packu. Dívka jí se smíchem energicky potřásla a řekla: „Moc ráda tě poznávám, Freki.“

Ritter přesunul vlka zpátky ke své noze a vyprostil se z jeho myšlenek. Pak se zeptal: „Měl bych odejít? Máte tady s někým schůzku?“

Dokonce i v měsíčním světle viděl, že se zapýřila. „Promiňte mi, prosím. Ano, čekám na Curdieho a… no, dnešní noc je výjimečná. Víte, ještě nikdy jsem se s ním nesetkala. Ale měla jsem vizi a –“

„Chápu.“ Ritter srazil podpatky a uklonil se. „Ihned odejdu. Moc rád jsem vás poznal, Fraulein…?

„Hargreavesová,“ doplnila. „Alice Hargreavesová.“

Ritterovi přejel po zádech mráz. „To ale jistě…“ začal.

Vesmír se zachvěl a žena přestala existovat.

* * *

Ritter strávil dobrou hodinu schovaný ve stínu mlází, aby zjistil, jestli někdo přijde k bludišti. Nikdo se ale neobjevil.

Nakonec mu nezbylo nic jiného než se odebrat na lože.

* * *

Ráno se znovu pustil do vyšetřování.

Nejdříve se připojil k slečně Christensenové u stolku v jídelně, kde, jak bylo zjevné, pravidelně sama jídávala. S nepřístupnou důstojností se smířila s tím, že se Ritter sám pozval a přisedl si. Pak, po nezbytných zdvořilostech, se jí zeptal: „Povězte mi. Má pan ředitel milostný poměr se slečnou Andrewesovou?“